

Schriftlezing: Lukas 2:22-32 Tekst: Luk. 2:29-30
Thema: Verder in vrede. Zingen: Ps. 90, Ps. 73:12,
Ps. 56:4, Ps. 62:1 en 4, Lofz. van Simeon:1, Ps. 4:4

Hoofdpunten van de preek

Simeon neemt het kind Jezus in z'n armen, nú kan hij verder in vrede!

Heengaan

Hoe vaak wordt in de bijbel niet gezegd, ga heen in vrede? Voor de meesten geldt dat ze nog een heel leven voor zich hebben.

Heengaan of verdergaan in vrede is juist iets voor midden in het leven, bij een overgang, een afscheid of een nieuwe fase.

In vrede

Verder gaan in vrede heeft te maken met vrede met God, maar daardoor ook vrede met onze naaste en vrede met het leven op zichzelf. De bijbelse invulling van vrede is verzoening. Leven voor God. In die vrede kan je ook het tijdelijke leven loslaten. Daarover spreekt Simeon, met het kind Jezus in zijn armen: Nu wordt hij losgemaakt van zijn schuld, zijn

onderworpenheid aan het slavenbestaan van de zonde.

Uw zaligheid

Ook al is Simeon rechtvaardig, een echte Oud

Testamentische gelovige, zijn vrede ligt in Gods zaligheid, het Kind Jezus dat hij nu in zijn armen ziet.

Waarom nu, waarom hier. Jezus is 40 dagen oud. Hij wordt door Jozef en Maria in de tempel gebracht om naar de wet gelost te worden.

De achtergrond is dat elke eerstgeborene aan God toebehoort (voor het hele gezin), maar dat ouders hem daarvan kunnen vrijkopen (zie o.a. Ex. 13, Num. 18).

Jezus wordt als oudste broeder gelost in de tempel, maar van vrijkopen komt het niet echt.

Simeon mag vrijuit gaan, velen met hem... waarn Jezus wordt als losprijs naar God omhooggeheven: Uw Zaligheid...

Zo kunnen we verder in vrede!

